

's-Heerarendskerke 17 juli 2004

Op zaterdag 17 juli is het weer eens zover, eindelijk weer eens een koersje. Ik ben wel een beetje nerveus omdat ik de laatste tijd geen wedstrijden meer heb gereden terwijl de andere teams in het buitenland nog volop hebben gekoerst maar door mijn beperkte budget heb ik hier van af gezien. Ook mijn piloot, Patrick van Gortel, heeft nog deelgenomen aan verscheidene criteriums op zijn solo fiets dus was ook goed in vorm. Alleen jammer dat hij deze week de hele week ziek was en daardoor niet heeft kunnen trainen. Ik heb na de laatste wedstrijd wel door getraind maar een betere training als een wedstrijd is er niet, maar goed, hoort er allemaal bij.

Tussen 11 uur, kwart over 11 wouden we vertrekken deze zaterdagmorgen. Voor de tijd zet ik het spul even klaar en laad ik de auto in. Ik pomp nog even de banden op om te kijken of die er goed op blijven liggen maar dan begint de ellende al. Bij de voorband gaat het goed, hij is goed op druk en blijft erop liggen, dan de achterband. Na een paar keer pompen is het gebeurt, mijn vrij nieuwe hogedrukpomp begeeft het waardoor ik de band niet meer kan oppompen.

Uiteindelijk is dit wel goed gekomen en heb ik elders een pomp kunnen regelen.

Om 11 uur komt Patrick eraan, 't is niet de Patrick zoals ik hem ken, hij klinkt anders, hij is anders.

De auto wordt gestart en we gaan op weg naar Zeeland waar de koers voor vandaag plaats vond. Al gauw wordt de airco in de auto aangezet want het is benauwd. Op de snelweg is het druk, veel vakantiegangers, veel caravans en Patrick ergert zich dood aan alle zondagsrijders die aan de linkerkant van de weghelft blijven rijden, ik vind het allemaal best en maak me er niet druk om.

Later als gepland komen we in 's-Heerarendskerke aan, de klok staat op 13:45 en om 14:30 begint de koers over 75 km. Snel wordt de fiets uitgeladen, banden worden op druk gebracht en vervolgens willen we nog iets het stuur verstellen. Het stuur van Patrick wordt iets gekanteld en dan kunnen de boutjes weer worden aangedraaid. Zo gezegd, zo gedaan maar dan probleem, we kunnen doordraaien en al gauw blijkt dat de draad van de stuurpen het heeft begeven. We proberen nog het één en ander door het verwisselen van boutjes etc. maar dit bied niet de uitkomst. Ondertussen begint de tijd te dringen en met een temperatuur van inmiddels 30 graden krijg je het dan automatisch warm. Gauw lopen we nog even naar de start en probeer ik nog wat te regelen bij de jurywagen maar hiervoor is het te laat en niet veel later wordt het startschot voor de tandems gegeven. We besluiten weer naar huis te gaan want moeten nog een eind rijden. We leggen de fiets weer in de auto en vertrekken zonder ook maar 1 meter gefietst te hebben. Onderweg krijgen we nog even een gigantische hoosbui over ons heen, niet veel later is het weer droog. Eenmaal weer thuis stuur ik Patrick meteen naar huis want die heeft het wel gehad en was ook nog jarig. Ik pak de auto weer uit en stuur gelijk een mailtje naar een sponsor om te vragen of ze een stuurpen kan regelen voor me.

's Avonds fiets ik nog even naar Gerrit, een jongen in Apeldoorn die nog wat voor me wil inscannen, een artikel dat ik naar mijn sponsors wil doorsturen en aangezien ik zelf weinig van computers weet schakel ik de hulp van anderen vrij regelmatig in. Het inscannen is geen probleem en van alle info die ik van Gerrit krijg beginnen mijn oren te klapperen. Ook deze avond weer een gigantische hoosbui, onweer, wind, regen, hagel, alles wat je maar bedenken kan zit er zo'n beetje bij. Op de achtergrond staat een scanner aan, de brandweer krijgt diverse meldingen van omgewaaide bomen, takken op de weg en ga zo maar door. Om kwart over 9 is het gelukkig droog, ik spring weer op de fiets en begeef me weer naar Twello waar ik enige dagen op het

huis van de familie Mulder pas omdat ze op vakantie zijn. Onderweg nog even een tussenstop en om kwart over 10 ben ik in Twello. Daar zet ik nog even wat omgewaaide stoelen rechtop en ik ben nog maar net binnen of de telefoon gaat, Jan Mulder. Van het slechte weer was hij al op de hoogte en ook van de pech die we vandaag hadden want d.m.v. sms-jes heb ik hem op de hoogte gehouden, we praten even bij en vervolgens ga ik even wat eten want mijn voedingsschema ligt een beetje door de war. Daarna gaat mijn cursus 4 verder: looples voor jonge katjes. Voorzichtig haal ik de 5 jonge katjes (3 weken en 5 dagen) van de familie Mulder uit de doos en geef ik ze weer alle ruimte om te wandelen, ze waggelen wat heen en weer, kijken versuft om zich heen maar genieten volop. Moeder kat houdt alles goed in de gaten en de vrouw van Jan Mulder, Angelina, maakt zich in Frankrijk grote zorgen over de familie kat maar dit is niet nodig want ze krijgen genoeg te eten, genoeg te drinken en voldoende aandacht.

Niet veel later gaan alle lampen stuk voor stuk uit door de tijdschakelaars die gemonteerd zijn en dit is gelijk een goed moment om naar bed te gaan. Morgen hopen dat het weer droog is en we weer kunnen trainen.

Richard Bonhof